

Núm. 33
Juliol 2017

CANTALS

Taller d'Història Local de Godella

Edició
gratuïta

**El futbol femení a Godella
(anys 1969-1971)**

**El Casino
Musical de
Godella al
Palau de la
Música**

Un mosaic emblemàtic

Abonad con Nitrato de Chile

Novela de Enrique Villarreal

En la lucha final

Homenatge el nostre artista
el pintor Ignacio Pinazo

Junta Directiva en funcions durant sis mesos

**Assemblea General del
Taller d'Història Local de Godella**

Fotografia de la portada:

Jugadores de l'equip Atlético Godella abans d'un partit. D'esquerra a dreta i de dalt a baix són: (1) Carmen Calderón; (2) Rosa Zamorano; (3) Lolín Cardo; (4) Mari Carmen, de Burjassot; (5) Vicenta Sancho Suay; (6) Amparo Molina; (7) Balbina María Tebar Gabaldón; (8) Mari Carmen Cifre; (9) ¿; (10) ¿; (11) ¿; (12) Victoria Aparicio Olmedo; (13) Antonia (Fotografia cedida per Balbina María, presa al voltant dels anys 1969-1970).

Taller d'Història Local de Godella

Plaça de l'Horta, 1 - Baix Esquerra

(junt Col·legi El Barranquet i C/ Bonavista)

Apartat de Correus núm. 129

46110 Godella (València)

www.tallerhistoriagodella.org

Twitter: @TdH_Godella

www.facebook.com/tallerhistoriagodella

correu@tallerhistoriagodella.org

Horaris

Dimecres i dijous, de 17 a 20 hores.

Dimecres, de 21:30 a 0 hores.

(a concertar prèviament altres dies i hores)

SUMARI

Racó del President pàg. **3**

Àrea d'Arxius pàg. **5**

Assemblea General del
Taller d'Història Local de Godella pàg. **6**

Xerrada sobre Corell a l'EPLA pàg. **7**

Art Déco a Godella: un mosaic emblemàtic,
"Abonad con Nitrato de Chile" pàg. **8**

El Casino Musical de Godella, al Palau de la Música, homenatja el nostre artista més cèlebre, el pintor Ignacio Pinazo Camarlench pàg. **12**

En la lucha final, Miguel Gago Albert pàg. **13**

Reseña de la novela "En la Lucha Final" de Enrique Villarreal, Rosa Pastor Carballo pàg. **13**

Cantals dona l'enhonorabona a... pàg. **15**

Records d'una època passada:
El futbol femení a Godella (anys 1969-1971) pàg. **18**

Establiments on es poden adquirir Quèrns pàg. **22**

Sol·licitud d'admissió com soci/sòcia pàg. **23**

Núm. 33 - Juliol 2017

CANTALS

Revista informativa editada per

Dipòsit Legal: V - 1312 - 2015

Tiratge: 200 exemplars.

Edició no venal (gratuïta)

Coordinació
Julio Montagut

Assessors lingüístics i traduccions
Joan Silvestre
Antoni Portilla

Disseny i maquetació:
Ismael Llorens

Josep Vicent López Gil

*President del
Taller d'Història Local de Godella*

El final del curs ha arribat i, com tots els anys, hem celebrat l'Assemblea General Ordinària de Socis/es Numeraris/es, però enguany també hem tingut Assemblea General Extraordinària ja que la Junta Directiva que va ser elegida en Juny de 2014, per la qual cosa es complia el temps d'exercici per què va ser elegida en aquella Assemblea General Extraordinària.

Totes dues, l'AGOS i l'AGEX, es celebraren el propassat dia 17 de juny d'acord amb la convocatòria que s'havia fet en temps i forma. En primer lloc es celebrà l'AGOS i en acabar, i en segona convocatòria, començà l'AGEX.

Si les coses hagueren transcorregut com era de desitjar a hores d'ara estaria acomiadant-me com a President de tots vosaltres, com era el meu desig, després d'haver estat al capdavant de l'Associació en els períodes 2011-2014 i 2014-2017, tot i que en la dècada passada i l'anterior vaig ocupar altres càrrecs en l'entitat, entre d'altres la Presidència en el període 2002-2005.

Però, malauradament, no hi varen haver candidats ni candidatures per portar la gestió de l'Associació en el període 2017-2020, així que l'AGEX es va donar per closta en haver-hi exposat aquesta situació als assistents Antoni Portilla, Secretari de la Junta Directiva, que hauria d'haver-hi sigut cessant.

Aquelles persones que m'han preguntat la causa de no tornar-me a presentar i per a les que no m'ho han preguntat; però puguen tenir-ne la inquietud, vos he de dir amb tota sinceritat que la meua decisió de no presentar-me ha sigut molt meditada i presa des de feia mesos i fonamentada des de la perspectiva que els càrrecs d'una entitat han de renovar-se amb una periodicitat acceptable. Normalment quan s'ha produït el temps adequat per portar a terme el programa amb què es va arribar per tal de regir els destins de l'Associació i considere que un parell de legislatures és temps més que suficient per fer-ho i és el moment de deixar pas a d'altres per a que tinguen l'oportunitat de dur endavant els plans que millor consideren per al bé de l'Associació, inclosos aquells que no s'hi han desenvolupat, si els que consideren vàlids.

Per altra banda els càrrecs, alguns diuen que són carregues i en entitats com la nostra on l'altruisme és el que presideix totes les actuacions dels membres dels Òrgans de Govern i de Gestió i, per tant, també del seu President és cert que ho són; però també ho és que quan hom està convençut de la utilitat del que fa i la necessitat social i cultural, en el nostre cas, la carrega es fa més lleugera, sobretot si es compartida amb una bona Junta, com ha sigut el cas.

La pregunta que ara molts es fareu és: en quina situació queda el Taller?

Bé, els nostres Estatuts -que al meu parer són molt bons i tenen una bona ordenació perquè contemplen moltíssimes possibilitats en la vida social de l'entitat i donen solucions a moltes situacions- després de la darrera modificació feta amb l'aplicació de la seua Disposició Final 3a, preveuen que si no hi ha candidats o candidatures en unes eleccions la Junta Directiva que les ha convocades, en no haver-hi nova Junta Directiva, romandrà com a Junta Directiva en funcions durant sis mesos, 180 dies, a comptar des de la data de celebració de l'AGEX on no han hagut ni candidats ni candidatures. En aqueix període de sis mesos, convocarà noves eleccions a Junta Directiva, en les formes i terminis que els Estatuts de l'entitat assenyalen. Si es repetirà l'absència de candidats i de candidatures i, per tant, la impossibilitat d'elegir

nova Junta Directiva, l'Associació hauria d'entrar en causa de dissolució en no poder complir allò que la vigent legislació d'Associacions assenyalava pel que fa a la necessitat de tenir-ne un Òrgan rector o de govern.

La forma de dissolució està prevista a partir del Títol V dels Estatuts.

Cal que diga, perquè de debò ho crec, que confie no siga necessari en cap moment haver d'aplicar el Títol V perquè espere i desitge que hi haja persones a la nostra entitat i al nostre poble que facen el pas endavant de constituir una o més candidatures que vulguen continuar regint i gestionant la vida del Taller. Però també confie que persones que fins ara mai han donat el pas de ser socis i sòcies d'aquesta la seua casa en funció de les seues inquietuds culturals i del seu tarannà d'estimadors del nostre poble, prenguen la decisió de fer-se'n socis i sòcies sense necessitat que cap persona tinga que anar a demanar-los-ho. Per favor, doneu el pas vosaltres mateixos. És senzill de fer, fins i tot pot fer-se telemàticament, no és gens car per a la majoria de les economies i per a la que ho siga, que ho diga perquè de segur trobem formes d'ajustar a les seues possibilitats el fet de poder ser soci o sòcia.

Alhora vull fer una crida a les generacions més joves que les que ara estem de manera més activa al front del Taller. Per què no donar un pas endavant també vosaltres? Les entitats són, sobretot, el que les persones que hi estem li donen en la seua empenta i la seua personalitat i el Taller, no és distint a cap altra. També pot ser la vostra casa.

El Taller, i qui el vaja a regir en el futur, necessita de moltes persones que donen el pas d'estar-hi, d'implicar-se amb l'entitat, tot i que siga fent-se'n socis i sòcies perquè estic segur que hi haurà dones i homes que atenent el complicat moment en què estem -de què aquestes paraules meues només tracten de ser un fidel reflex- no deixaran que tot el que s'ha fet fins ara s'arribe a perdre.

No vull acomiadar-me sense agrair a l'actual Junta el seu treball i la seua disposició per romandre els pròxims sis mesos com a Junta Directiva en funcions. No dubte que amb la seua ajuda i responsabilitat superarem l'actual moment.

El signe jo com a President en Funcions.

Moment de l'Assemblea General del 2017, del Taller d'Història Local de Godella (Fotografia: Jordi Durà).

Jordi Durá Martínez

Coordinator Àrea d'Arxius

Un arxiu amb vocació d'esdevenir font on es puga pouar per tal d'escriure qualsevol història, ha de ser un ens viu i nodrir-se de la màxima diversitat de documents sempre aplicant els necessaris filtres selectius per tal de conservar allò que puga ser considerat significatiu històricament en un futur. Per això quan rebem documentació ja en forma de conjunt homogeni, com són els casos d'arxius procedents d'associacions o entitats locals, cal començar per apartar aquells documents repetitius i ordenar i inventariar la resta per tal d'establir una primera ordenació general a partir de la qual poder accedir al contingut de l'arxiu o fons documental. Quan els documents van arribant a poc a poc i passen a enriquir el nostre Arxiu Viu, aquell que anem conformant dia a dia, la incorporació o no d'un document també està determinada per la valoració que puguem fer-ne sobre el seu valor històric.

L'Archivo de Ricardo García de Vargas, pedra angular del que hui en dia és l'Arxiu del Taller d'Història Local de Godella, és un exemple d'aquesta diversitat documental esmentada. A diferència d'altres conjunts documentals que ens han arribat, este arxiu personal de don Ricardo conforma un conjunt ja ordenat i inventariat per ell mateix. Fonamentalment consta de dues grans parts, el fons fotogràfic i d'imatges i el fons documental.

El primer, el fons fotogràfic, està conformat per la col·lecció de don Ricardo on hi ha fotografies en paper, negatius, diapositives i alguna pel·lícula. La majoria de les seues imatges no són de producció pròpia, són donacions o reproduccions d'imatges de diferents autors, i corresponen majoritàriament al període entre 1940 i 1975 encara que hi ha d'èpoques anteriors. Principalment documenten l'espai urbà, monuments, personalitats, festes, treballs, etc. de Godella. A més, altre conjunt d'aquest fons és la col·lecció de la família Valls, un conjunt de negatius estereoscòpics en vidre, un procediment fotogràfic de finals del XIX i principis del XX que partint de la captació amb la càmera d'una doble imatge contemplada amb un binocular expressament per a l'ocasió dóna una gran sensació de tridimensionalitat, amb imatges tant de Godella com de la ciutat de València i altres indrets on la família compartia vacances i esbarjo, produït en les primeres dècades del segle XX.

El fons documental d'aquest arxiu arreplega una gran diversitat de documents, cartes, oficis, retalls de premsa, anotacions personals, censos, publicacions, biografies, que don Ricardo va ordenar en 57 lligalls, dintre de cada qual hi ha diverses carpetes temàtiques.

En la seua pacient i constant activitat com a persona interessada i cronista de tot allò relacionat amb la vida social i cultural de la Godella de postguerra va ser capaç de constituir este arxiu que a més va deixar per al futur bàsicament ordenat i inventariat de tal manera que nosaltres, respectant els seus criteris fonamentals hem catalogat. Continuarem.

Fotografia del arxiu de D. Ricardo García de Vargas

Assemblea general del Taller d'Història Local de Godella

Moment de l'Assemblea General del 2017, del Taller d'Història Local de Godella (Fotografia: Jordi Durà).

El passat dissabte, 17 de juny de 2017, van tindre lloc, a la seu del Taller d'Història Local de Godella, les assemblees generals de socis: una ordinària i l'altra extraordinària, en el transcurs de les quals es van tractar diversos temes d'interès per a l'associació i per al poble godellenc.

Durant l'assemblea general, el senyor tresorer va exposar, amb esmerada precisió, els comptes anuals de l'associació del passat exercici 2016 —expressades a través del balanç de situació i el compte de pèrdues i guanys—, els quals van ser aprovats per una àmplia majoria, de manera que la Junta Directiva va retre els comptes del passat any i es va demostrar la confiança del grup social en ella.

Així mateix, es van tractar uns altres temes dignes de ser esmentats, com ara estudiar la participació del Taller en les pròximes commemoracions que mobilitzaran la societat godellenca, commemoracions importants pels fets que, en el seu moment, es van protagonitzar.

També es van tractar temes sobre les nostres publicacions locals. Quant al Querns número 7, es va afirmar que el procés de maquetació està pràcticament finalitzat i que prompte passaria a impremta per a, després del parèntesi estiuenc, ser presentat en la nostra societat. Respecte al Cantals, es va afirmar que veuria la llum en el pròxim mes de juliol.

I, sense res més a tractar, es va alçar aquella sessió ordinària de l'assemblea anual. Després d'un breu parèntesi i, com a resultat de la convocatòria extraordinària, es va desenvolupar l'assemblea extraordinària, en la qual s'havia de votar aquella candidatura ideal perquè regira el destí de la nostra associació durant els pròxims tres anys, però..., sorpresa!, no hi va haver candidats.

Aquest fet obre un breu parèntesi temporal, durant el qual els socis hem de trobar-hi una solució. El Taller d'Història Local de Godella està en crisi: mentre hi ha un nombre elevat de gent preocupada per la història, el patrimoni, els costums locals i que treballa per a la seua recuperació i difusió, sembla que no tenim a ningú que el gestione.

D'esquerra a dreta: Clotilde Corell (filla del pintor), Julio Montagut (coordinador de Publicacions), Francesc Arnau (autor d'aquestes línies) i Fernando Gálvez (un dels autors del llibre). Fotografia realitzada per Amparo Gálvez..

Xerrada sobre Corell a l'EPLA

El divendres, dia 26 de maig va tindre lloc a les 11.30 hores, una xerrada dirigida als alumnes del col·legi EPLA (estudiants d'ESO), sobre la figura de José Corell, mestre i pintor, que va exercir de professor de dibuix a l'esmentada escola els darrers anys de la seua vida. La nostra intenció era, sobretot, donar-los a conèixer la importància de la seua obra docent i artística, així com la qualitat humana que atresorava.

Aprofitant el 36è Concurs de dibuix i pintura "José Corell", que el col·legi ha convocat de forma ininterrompuda des de l'any següent al traspàs del pintor, i gràcies a la invitació del professor José Romero, que va promoure l'acte, el Taller d'Història va estar representat per Julio Montagut, coordinador de l'Àrea de Publicacions i Comunicació, i Pedro Fernando Gálvez, un dels autors del llibre "José Corell Benavent, maestro y pintor", que va encetar la col·lecció dels Qüerns monogràfics. També comptarem amb la participació dels familiars del pintor (la seua filla Clotilde Corell i el seu gendre Julio Pla).

La xerrada es va realitzar a l'aula de Plàstica del nou pavelló d'ESO i va començar amb la presentació del professor José Romero, que també va ser alumne de Corell. Va precisar que fou ell el que va ocupar el seu lloc en la classe de dibuix quan va faltar el mestre. Va posar una mica en antecedents als alumnes i després va cedir la paraula a Cloti Corell, la filla del pintor, que, tota emocionada, va donar les gràcies al col·legi per haver-se mantingut fidel a la memòria del seu pare. També va pronunciar unes breus paraules Julio Pla, el gendre de Corell, que també va exercir de professor de FP al col·legi. A continuació, Julio Montagut va explicar breument als alumnes les funcions que desenvolupem al Taller d'Història Local, posant a la seua disposició la nostra biblioteca, per a qualsevol

treball que hagen de fer, relacionat amb la història local i comarcal.

Finalment, va prendre la paraula el nostre company Pedro Fernando Gálvez, que va fer una breu semblança de la vida del mestre i també va fer un recorregut per les obres de Corell que es poden contemplar al nostre poble. Va fer servir un "Power Point" perquè els alumnes pogueren conèixer de primera mà el que el nostre company va anomenar "Ruta Corell", que comprén les obres del pintor a la Parròquia de Sant Bertomeu, l'Ermita del Salvador, i el Seminari de Sant Josep, a l'EPLA, ben a prop del lloc on estàvem. Va contar algunes anècdotes interessants, com ara els retrats dels nadons del poble en el fresc de la Parròquia, i també la del quadre del Cor de l'església del Seminari de Sant Josep, que, en instal·lar-hi un orgue l'any 1961, va ser modificat per adaptar-lo al refectori dels seminaristes, on es troba en l'actualitat. Va finalitzar la seua intervenció anunciant la possibilitat de fer una segona part del llibre sobre Corell amb les obres que han anat apareixent (sobretot de col·leccions privades) als darrers temps.

El director del centre, José Díaz, que també va ser alumne de José Corell, va clausurar l'acte, parlant de les seues vivències amb el pintor del que també fou company de treball i amic, recordant sobretot la seua afició a la pesca, i ressaltant la seua paciència amb els alumnes el seu tracte afectuós amb tothom.

Una gran persona i un gran artista, que mereix el nostre més sincer reconeixement.

Francesc Arnau Chinchilla

Art Déco a Godella: un mosaic emblemàtic, “**Abonad con Nitrato de Chile**”

Pedro Fernando
Gálvez Gonzalo

Mai no he aconseguit saber si sóc jo qui elegeix el tema sobre el qual vull escriure o si, per contra, és el tema el que m'elegeix...

Això estava pensant, en repassar unes actes municipals per tal de trobar unes dades amb el clar objecte d'incloure-les en l'últim article sobre Godella que estic escrivint, quan va saltar a la vista alguna cosa que em va cridar l'atenció: *22 de marzo de 1955...Francisco Argüelles de Ansorena instala en el número 22 de Arzobispo Fuero el anuncio de “Abonad con Nitrato de Chile”....*

A partir d'aleshores, vaig decidir esbrinar què havia ocorregut sobre això des del dia en què es va col·locar fins a hui.

Lloc on es va col·locar el mosaic al principi, sobre la paret d'una casa del carrer d'Arquebisbe Fabián y Fuero, núm. 22, propietat de la família Estellés-Cardo. Consta de 99 rajoles distribuïdes en files de 9 x 11 peces (fotografia cedida pel Taller d'Història Local de Godella).

Aquest famós mosaic, cartell comercial de Nitrato de Chile, va ser creat cap al 1929 pel jove estudiant d'arquitectura Adolfo López-Durán Lozano, nascut a Madrid en 1902 i, anys després, catedràtic de Dibuix de Formes de l'Escola Superior d'Arquitectura madrilenya. El producte publicitat era un fertilitzant compost a base de nitrat de sodi, que al país xilè comptava amb grans dipòsits naturals¹

El disseny s'inscriu en els corrents art-déco². El disseny s'inscriu en els corrents art-déco². La companyia Nitratos de Chile va utilitzar el tema en les seues campanyes per a Espanya i Portugal. Apareixia als calendaris, cartells i, sobretot, a les parets de cases situades a l'entrada de les ciutats, estacions ferroviàries i magatzems agrícoles. En aquests casos, en què es cercava la permanència del missatge, s'utilitzaven panells ceràmics que tenien des de poc més de 40 peces fins a un centenar³.

Vista de la casa on va estar col·locat el mosaic i que va ser enderrocada pel seus propietaris per a construir-ne una de nova, més àmplia, al mateix lloc (fotografia cedida pel Taller d'Història Local de Godella).

El cartell de Godella, a l'igual de molts altres que he consultat, va ser fabricat en ceràmica per la casa valenciana de taulells Ramón Castelló, que es troba al carrer de Rinconada de Federico García Sánchiz, de València, al costat del Palau del Marqués de Dosaigües, hui en dia tancada pel transcurs del temps.

A pesar que en les actes municipals es diu que el mosaic va ser instal·lat per Francisco Argüelles de Ansorena⁴ el 22 de març de 1955 al número 22 d'Arquebisbe Fuero, la realitat va ser que aquest el va col·locar, mesos després, Vicente Estellés Cardo, propietari de la casa.

Vicente estava casat amb Josefina Fortea Martí i eren pares de cinc fills (tres xiques i dos xics: Josefa (Pepa), Paqui, Amparo, Vicente i Carlos Estellés Fortea.

La filla major de Vicente, Pepa, ens diu que a son pare li van entregar diverses caixes que contenien els taulells del mosaic i que aquell no els va col·locar de seguida sinó que van romandre alguns mesos apilats a sa casa fins que va decidir posar-los.

La casa havia estat construïda cap a l'any 1920 per l'avi patern de Pepa, Vicente Estellés Ferrando qui, junt amb la seua dona, Amparo Cardo Ibáñez, havien adquirit uns terrenys a Godella, on hi havia unes vinyes.

¹ www.santacruzdelapalma.es/sclapalma/node/441 (consultat el 20.03.2017).

² Estil artístic referit a les arts decoratives i sorgit a Europa en la dècada de 1920, que utilitza formes geomètriques, línies ornamentals i colors primaris, i està destinat en gran manera a la producció en sèrie (Diccionario de la Real Academia Española, consultat el 20.03.2017).

³ <http://www.diariodemallorca.es/palma/2012/08/17/nitrato-chile-conservar/787544.html> (consultat el 20.03.2017).

⁴ Probablement va ser qui va sol·licitar el permís per a la instal·lació del mosaic.

Fàbrica d'on van eixir els taulells del mosaic: "Azulejos Ramón Castelló, Valencia" (fotografia cedida pel Taller d'Història Local de Godella).

Fàbrica d'on procedien les rajoles col·locades al mosaic del carrer d'Arquebisbe Fabián y Fuero de Godella. Falta el rètol que hi figurava fa temps i que deia: "CERÁMICA. AZULEJOS RAMON CASTELLÓ. PAVIMENTOS". L'immoble, que encara perdura, es troba ubicat al carrer de Rinconada de Federico García Sánchiz, de València, al costat del Palau del Marqués de Dosaigües" (Fotografia de l'autor, presa el 2017).

No sap Pepa si a son pare li van pagar alguna cosa o no per col·locar i mantindre el mosaic a la paret de sa casa. Recorda que ell era molt manyós i feia de tot, per la qual cosa va ser ell mateix qui el va col·locar.

Em diu Pepa que, en el transcurs dels anys, hi van vindre membres de la Universitat Politècnica de València per saber si son pare donava el mosaic a la dita institució i que també ho féu algú altre particular amb ànim de comprar-lo. Son pare sempre es va negar a desprendre-se'n.

Família Estellés Fortea. D'esquerra a dreta: Vicente Estellés Fortea; la seua germana Paqui; sa mare Josefina Fortea Martí i les seues germanes Josefa i Amparo (el cinqué germà, Carlos, encara no havia nascut). Posen a la carretera de Bétera, aleshores de terra, i enfront de sa casa, on hi havia el mosaic. A la seua dreta es pot distingir la torre del guardabarrera, que estava construint-se aquell any i a la seua Esquerra, el xalet de "Santa Rita" (fotografia cedida per la família Estellés-Fortea, presa en l'any 1958).

En el transcórrer del temps, arribem a l'any 2003, en què la família decideix que és el moment de fer una casa que reunisca millors condicions d'habitabilitat i que siga més àmplia per a donar cabuda a tots els components de la família (hui en 2017 hi viuen quatre germans). L'altre germà, Vicente, viu al darrere, al carrer de Sant Bertomeu.

En enderrocar la casa vella, va ser el moment de desmuntar el mosaic, cosa de la qual es van ocupar Luis Coll (cunyat de Pepa), Vicente i Carlos Estellés i Pepa, la filla de la nostra interlocutora que numera les peces a mesura que van desmuntant el mosaic per tal de tornar a muntar-lo sobre el frontis de la nova casa.

Pero de col·locar-lo ja se'n van ocupar els paletes de la nova construcció.

I, quan passem per allí, ens contempla des de els seus 62 anys de permanència a la casa, transmetent-nos una vegada i una altra el mateix missatge i fent-nos sempre partícips del transcurs del temps.

Lloc actual on es troba el mosaic. La casa és distinta però el lloc i l'orientació son els mateixos i els propietaris continuen sent els Estellés Fortea (fotografia de l'autor, presa el 2017).

El mosaic al seu lloc actual a la casa del carrer d'Arquebisbe Fabián y Fuero, núm. 16 de Godella (fotografia de l'autor, presa el 2017).

El Casino Musical de Godella al Palau de la Música, homenatja el nostre artista més cèlebre, el pintor Ignacio Pinazo Camarlench

Julio Montagut Marqués

El diumenge 9 de abril de 2017, a les 19.30 hores, l'art godellenc i una entitat històrica –el Casino Musical de Godella– van concórrer a la sala Iturbi del Palau de la Música de València per homenatjar el pintor Ignacio Pinazo Camarlench com a acte de clausura i guinda a totes las activitats que, durant més d'un any, s'han dut a terme en honor al nostre pintor més cèlebre.

La instantània recull 150 músics sobre l'escenari, en l'homenatge a Pinazo (Foto: web del Casino Musical).

L'art que es va manifestar sobre l'escenari a través de la música i la pintura, especialitats tan estimades i arrelades a Godella, i, així, el Casino Musical va participar amb les seues quatre formacions artístico-musicals (big band, cor, orquestra i banda), que es van fusionar sobre l'escenari fent que tots els espectadors vibràrem al so de la música, mentre els pinzells corrien pels llenços.

Més de 150 músics van cobrir l'extens escenari del Palau de la Música i uns quants centenars d'espectadors vam ocupar les grades i la sala, tots assistents a un grandios esdeveniment artístic en el qual es van estrenar tres obres compostes exclusivament per celebrar l'efemèride i que van ser interpretades per aquest ordre: "Pinazo", de Manolo Valls i

José Luis Granell; "Madrigal sobre llenç per a orquestra i cor", del professor José R. Gil-Tàrraga i, finalment, "Pinazo", creació de Saül Gómez per a banda.

També sobre l'escenari vam poder gaudir amb la pintura dels artistes locals Manuel Silvestre, Josep Ferriol i José Antonio Estellés Salomón.

Magnífic concert-espectacle, el qual, a més d'un gran nombre de godellencs, va comptar també amb l'assistència de l'alcalde de Godella, Eva Sanchis, la regidora de Cultura, Tatiana Prades, i gran part dels regidors locals.

Finalment, cal indicar que, entre el nombrós públic assistent, es trobava l'arquitecte José Ignacio Casar Pinazo, besné del pintor homenatjat, com també alguns membres de la seua família, tan estimada i respectada a Godella. Recordem que José Ignacio, a més de ser el gestor i representant de la Casa Museu de Pinazo, a Godella, és el director del Museu de Belles Arts Sant Pius V, la pinacoteca més important amb què compta en l'actualitat València i, probablement, la segona més important a tot el territori nacional, després del Museo del Prado.

Cartell del concert en homenatge a Pinazo, al Palau de la Música (Font: Web Ajuntament de Godella-Cultura).

CONCERT HOMENATGE A PINAZO

9 abril 2017 19:30 H
Palau de la Música

Banda | Big Band | Cor | Orquestra
CASINO MUSICAL GODELLA

Estrena d'obres de:
Manolo Valls - Jose Luis Granell
Josep R. Gil-Tàrraga
Saül Gómez

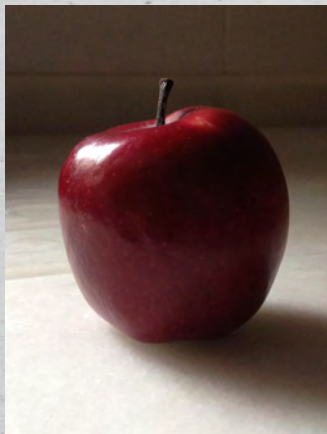
Intervindran els artistes:
Josep Ferriol
Estellés Salomón
Manuel Silvestre

Entrada lliure

Logos: DIPUTACIÓ DE VALÈNCIA, GODELLA AJUNTAMENT, Casino Musical.

EN LA LUCHA FINAL

“El día 8 de junio de 2017 a las 19.00h en la biblioteca municipal. ¡Te esperamos!”

Este fue el enigmático mensaje que recibí. Expectante, la curiosidad me empujó a ser puntual. Al entrar, un nutrido grupo de personas llenaba la sala. Unas sillas dispuestas en semicírculo, invitaban a sentarse. Enfrente, una pequeña mesa con

tres sillas, para Mauro Guillén, el editor, Rosa Pastor, escritora y amiga, y Enrique Villarreal, autor. A su izquierda una estantería que parecía ser ese Árbol de la Vida, repleto de frutos de la creatividad, dispuestos para su degustación. Desde ese momento vi a Mauro, a Rosa y a Enrique como un Robín Hood colectivo dispuestos a lanzar sus generosas flechas de la crítica y así repartir el botín literario de la novela entre “los suyos”.

¡Sus flechazos fueron certeros! El editor, con placer, mostró su plena satisfacción por presentar un fruto redondo, con un sabor fresco y delicado que atrapa.

Rosa nos invitó a degustar una pluralidad de matices de la novela. Paladear sus personajes, degustar su intrigante trama, así como percibir ese final con una pizca de sorpresa...

Enrique, por su parte, nos confesó en voz baja y misteriosa que realmente él no era el autor, y afirmó que cada uno de los personajes apunta, sugiere y dicta el desarrollo de la novela. En todo caso es una novela de autoría compartida, participada y de consenso. ¡Enrique en estado puro!

Para finalizar, estimados héroes míos, deciros que habéis provocado en los pobladores del bosque de Sherwood, un deseo irrefrenable de leer con verdadera fruición la novela presentada y que seguiremos viéndonos EN LA LUCHA FINAL.

¡Gracias!

Continuará...

Miguel Gago Albert

Reseña de la novela

En la lucha final, de Enrique Villarreal

Rosa Pastor Carballo*

Enrique Villarreal en su novela *En la lucha final*, nos propone una historia de intriga que desde su inicio nos mantiene atrapados, tanto por su habilidad de mostrar y ocultar una trama muy compleja, como la de crear personajes y situaciones que no se dejan plenamente aprehender. La desaparición de una mujer pronto se va a convertir en un caso alambicado, donde se imbrican tres grandes protagonistas que son claves: la familia, la empresa y el Partido Comunista, además del grupo investigador que circula por los entresijos de estas estructuras intentando atrapar sus relaciones.

A través de un tejido enrevesado de asesinos poetas y policías atípicos, su novela habla del poder y de su conservación: en la familia, la economía, la política, y en definitiva del poder sobre la vida y la muerte. Es una novela negra en la que resuenan la crítica política y social de Petros Markaris, y el mundo mágico y surreal de Fred Vargas.

El autor va construyendo un relato que contiene otros relatos que se van descubriendo capítulo a capítulo, encapsulados como las muñecas rusas, o como dice el propio Inspector Cabrera, como una cebolla que oculta y protege con sus capas el corazón de la trama, urdida con varias líneas que se cruzan o discurren en paralelo: El Repartidor, Los investigadores, La familia y el Partido Comunista.

La lectura de sus páginas nos lleva a imaginar la existencia de lo que no se nombra, lo que pervive y persiste en una existencia invisible. Un universo de desapariciones y apariciones, de personajes invisibles, en la sombra, que obedecen a la lógica implacable de la supervivencia por motivos diversos, inmersos en los efectos de la transición política. Un tejido de inframundos: familiares, empresariales, políticos, policiales, marginales, desheredados...

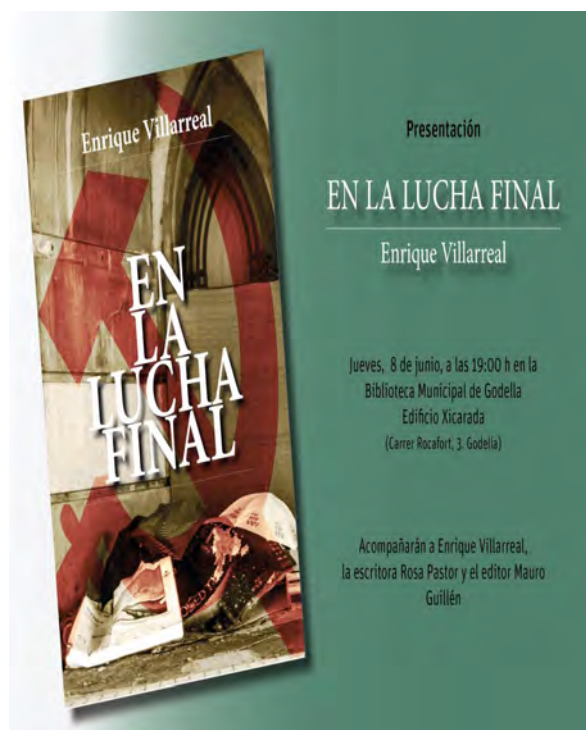
En este contexto, la muerte avanza, bien frenando el descubrimiento de la verdad, silenciando una herencia política, o restaurando un cierto orden en manos del Repartidor, y fuerza, como en un tablero de ajedrez, los movimientos de los participantes en el juego, empujando la búsqueda de sentido de la investigación y de nuestra propia lectura.

La escritura de Enrique es realista, irónica y en cierto modo poética, tanto en algunas de las descripciones de sus personajes, como cuando recurre a los cuentos infantiles como metáforas, y a los mensajes poéticos del Repartidor. Está plagada de referencias literarias, musicales e incluso pictóricas, y también de algún guiño culinario: la imagen del inspector como una coliflor, la investigación como el acto de pelar una cebolla, la tortilla de patatas de la dueña de la pensión o las gambas de Denia.

A través de la ficción nos lleva a recuperar algo próximo y cotidiano, trayéndonos a la memoria retazos de nuestra historia personal y política. Reconocemos con unas pinceladas El Cabañal, Ruzafa, el Ensanche o la Gran Vía. Y nos sumergimos en la historia de nuestro país desde el franquismo a la transición con personajes de triste recuerdo represor y referencias a la trayectoria del Partido Comunista.

En la instantánea, se recoge un momento de la presentación de la obra. De izquierda a derecha, el editor Mauro Guillén, el autor Enrique Villarreal, y la escritora Rosa Pastor (Imagen: Gabinete de Prensa – Godella. Ayuntamiento).

Tarjeta presentación al libro de Enrique Villarreal "En la lucha final" (Imagen: Gabinete de Prensa – Godella. Ayuntamiento).

Sus personajes tienen cuerpo, sudan, les duele la cabeza, tienen insomnio, comen, se enfadan, mienten, aman, tienen miedo, mandan, obedecen y matan. Todos forman un conjunto con características especiales: los atípicos investigadores Cabrera, Lázaro y la Nena, un tándem que contiene intuición, pragmatismo, surrealismo, cultura y cierta lógica del caos y la adrenalina. Y la gran ausente. Laura: la desaparecida, la tía Mercedes, el literario asesino "el Repartidor"..., y muchas más voces.

Cerrar y abrir una novela siempre es complicado y más si hay una trama policial, pero Enrique Villareal consigue cerrar sin cerrar, redondear el final dándole un sentido, pero dejando un hueco para que sigamos interrogándonos sin clausurar nuestra fantasía. Sin duda, el autor nos reserva nuevas aventuras en un futuro no muy lejano.

Una vez más lo oculto tiene un atractivo especial. La lectura de esta novela nos incita a seguir las huellas con las que reconstruir sus escenarios de muerte, poniéndonos en el filo de la realidad más opaca, tratando con motivaciones insospechadas y contradicciones oscuras pero que hacen verosímil la historia.

*Profesora Senior de la Facultad de Psicología. Universidad de Valencia

Premio Internacional Museo de la Palabra (2011) de la Fundación Cesar Egido por el relato "La sopa"; "Espiral de espejos". Editorial El Nadir (2011); "Huella". Editorial El Nadir (2013) "Relatos minúsculos" Jam Ediciones (2016); Otros relatos incluidos en los libros de la Generación Bibliocafé: "Por amor al arte", "Relatos en Blanco y negro", "016 Relatos que se deben contar", "Mayores sin reparos". "Cuánto pesa un libro".

CANTALS

dóna l'enhorabona a...

Foto presa de l'edició digital de Levante-EMV.

Autoretrat del pintor Ignacio Pinazo Camarlench.

José Ignacio Casar Pinazo, que recentment ha estat ratificat com a director del Museu de Belles Arts de València Sant Pius Vé –que, en importància, podria ser considerat com la segona pinacoteca espanyola, tant pel volum com per la qualitat de les seues obres. Recordem que, des del seu nomenament com a director eventual del museu (al setembre de 2015), l'arquitecte José Ignacio Casar ha treballat per aquest projecte museístic fins a convertir-lo i consolidar-lo com a un museu de primer ordre a escala nacional; labor que, sense dubte ha contribuït a exaltar, si cal, el currículum d'aquest prestigiós arquitecte.

De tot cor, els membres d'aquesta humil revista felicitem el nostre estimat amic José Ignacio Casar Pinazo, per tots aquests mèrits.

Frontis del Museu de Belles Arts de València Sant Pío V.

CANTALS

dóna l'enhorabona a...

Tots els alumnes premiats a l'“excel·lència acadèmica” el 2 de juny de 2017, que a continuació s'indiquen, com a millors estudiants de Primària, Secundària i FP del municipi:

- **Nicolás Calatayud García, Inés Fandiño Martín i María Romar Bueso** del CEIP Cervantes.

- **Zoe Litao Álvarez Mompó, Meritxell Blasco Molins i Julia Carrau Vilaplana** de Primària; i **Alberto Adelantado Calvo i Javier Sanmartín Martínez** de Secundària, tots ells de Gençana.

- **Jesús Aznar García, Vicent Jesús Castelló Estellés i Carlos Martín Trapero** de Primària; **Manuela Blasco Pozo, Beatriz Lafuente Alcázar i Marta Lucas Jiménez** de Secundària; i **Eva María Calvo Gaspar** de FP, pertanyents a l'EPLA.

- **Fátima Gómez Al-Lal i Carlos Marco Albadalejo** de Primària; i **Lucía Usero Seisdodos** de Secundària, pertanyents al col·legi Sant Bertomeu.

- **Diana Esteve Alguacil i Andreu Rueda Rausell** de l'IES Comarcal.

- **Amelia Diesco BARGUES, Francisco Sospedra Escat i María Amparo Vilarrasa Janini**, alumnes de Secundària del Domus.

- Finalment, **Sofía Arroyo Bacete i Paula Gisbert Ferrer**, alumnes del col·legi Sagrado Corazón.

Per mitjà d'aquestes pàgines, animem els docents i alumnes perquè continuen actuant en aquesta línia, que reconeix el mèrit i l'esforç de l'estudi i el treball diari, així com a les nostres autoritats que continuen incentivant aquests comportaments.

Fotografies extretes de la pàgina web del Auntamiento de Godella.

Querns - Quaderns de Godella

l'u

el dos

el tres

el quatre

el cinc

el sis

i molt
prompte

...

el set

Records d'una època passada: El futbol femení a Godella (anys 1969-1971)

Pedro Fernando
Gálvez Gonzalo

En els gaire 47 anys que porte amb la meua dona Amparo en moltíssimes ocasions m'ha comentat que quan era ben joveneta participà en un equip de futbol de Godella. Em contava les vicissituds i les contrarietats d'aquella època no exempta de curiositat. És per aqueixa raó, i amb la distància del temps transcorregut, per què m'he decidit a esbrinar quina cosa fou i com foren aquells anys... i què fou d'aquell equip...

Jugadores de l'equip Atlético Godella abans d'un partit. Hi havia altres jugadores que no apareixen en la fotografia. D'esquerra a dreta i de dalt a baix són: (1) Carmen Calderón; (2) Rosa Zamorano; (3) Lolín Cardo; (4) Mari Carmen, de Burjassot; (5) Vicenta Sancho Suay; (6) Amparo Molina; (7) Balbina María Tebar Gabaldón; (8) Mari Carmen Cifre; (9) ¿; (10) ¿; (11) ¿; (12) Victoria Aparicio Olmedo; (13) Antonia (Fotografia cedida per Balbina María, presa al voltant dels anys 1969-1970).

El futbol femení a Godella començà a practicar-se a partir de l'any 1969 en què les Fusteries "Durá" a Godella i "Collado" a València decideixen patrocinar un equip de futbol de xiques amb l'objectiu de participar en diversos campionats i partits amistosos amb altres equips de les rodalies, properes al nostre municipi. Enrique Collado era Regidor d'Esports de l'Ajuntament i residia a Godella.

G O D E L L A

FUTBOL FEMENINO

(De nuestro corresponsal, Ricardo García de Vargas.)
Jornada de expectación para los deportistas con motivo del primer partido de fútbol femenino que se jugaba en el campo del Cervantes, enfrentándose nuestro Atlético Go-

nos volvió a deleitar con otro gran encuentro frente al Ribarroja C. F., venciendo por 2-0. Así se hace, muchachos.
Y para postre, la gran novedad de ver cómo nuestras féminas podían desenvolverse por el campo en un deporte

Equipo femenino Atlético Godella

della al potente Querol (confecciones).
Con gran afluencia de público tuvo lugar la gran matinal de fútbol que se venía anunciando de antemano gracias a la gentileza de una importante firma comercial.
En primer lugar, nuestros alevines vencieron a un conjunto del Bétera C. F. por el resultado de 2-1.
Como primer plato fuerte, nuestro Cervantes C. F., que ya el domingo anterior había vencido en Benisanó por 3-0.

que creíamos todos que no era apto para ellas, pero que después de lo sucedido podemos afirmar que sí, que habrá fútbol femenino y del bueno, pues estas hermosas jovencitas corrían, centraban y tiraban a puerta como verdaderos maestros; prueba de ello fue el magnífico resultado obtenido de 3-1 favorable, sobre un equipo tan magnífico como es el Querol.
El público asistente aplaudió con verdadero entusiasmo cada jugada, esperando con verdadera ansiedad llegue el próximo partido para poder disfrutar otra vez de lo lindo.

Ressenya al diari "Las Provincias" d'un partit de futbol del Atlético Godella, femení. Com es pot llegir a la notícia, s'enfrontaren al "Querol Confecciones" i guanyaren les nostres xiques per tres goles a u. En el retall no s'aprecia la data, però es molt probable que corresponga a l'any 1969 (facilitat per Amparo Molina).

L'entrenador era Antonio Oliveros Moral, germà de l'actual Regidor d'Esports de l'Ajuntament de Godella en 2017, Fernando Oliveros.

...n'han transcorregut ni més ni menys que ...48 anys...

Antonio Oliveros Moral fou l'entrenador de l'equip femení "Cervantes" de Godella. És el que figura ajupit en tercer lloc per l'esquerra, segons es mira la fotografia.

Es tracta del Atlético Godella que fou campió juvenil i que vestia totalment de blanc. Els jugadors identificats són: (1) Francisco Andrés Arnau; (2) Francesc Arnau Chinchilla; (3) Rafael Herguido Llorens; (4) Vicente Camps Gonzalez; (5) Vicente Balaguer; (6) Rafael Martínez Farinós; (7) Miguel Blasco; (8) Manolo Llorens; (9) Vicente Francisco Brunchú Estellés ; (10) Enrique Llorens Andrés ; (11) Vicentín, de Benimaclet ; (12) Antonio Oliveros Moral; (13) Fernando Mañas "Bully"; (14) Paco Giner; (15) Francisco Alonso Vives; (16) Juan Giner Cardo (fotografia presa en el camp de futbol del Reformatori en desembre de 1969, en què jugaren contra el Museros i guanyaren 4-2). Cedida per Antonio Oliveros.

Fou Agustín Francés "Agustinet", qui li plantejà el que iniciara en l'esport del futbol a les xiques. Antonio jugava en els juvenils del Atlético Godella, amb el dorsal número 8.

L'equip s'anomenava Atlético Godella femení i jugaven en un camp que hi havia davant del "Colegio Cervantes"; on a hores d'ara es troba el Poliesportiu, entre el bar i la piscina coberta. El camp era de terra i les línies hi estaven picades; tot i que, de vegades, es marcaven amb calç.

Abans dels entrenaments i dels partits, les xiques repassaven el camp del dalt a baix per tal de llevar totes les pedres que hi haguera per si es produïa alguna caiguda no patir-hi cap mal.

Per a les classes teòriques sobre el joc i les tàctiques per als partits feien servir una de les aules del Col·legi Cervantes. Era sobre la pissarra on els ensenyava en què consistia el joc i com ho havien de fer. Ara bé, Amparo Benlloch Ayete, jugadora, em diu que les onze corrien i corrien darrere del baló. Totes, llevat de qui feia de portera!

Entrenaven dimarts i dijous a partir de las 18,30 hores. Els partits es jugaven diumenge de matí i solia anar-hi bastant gent a veure-les jugar. En la fotografia que incloem en la primera pàgina, s'observa "una pancarta". Cosa bastant estranya per aquella època.

Segons testimoni d'algunes jugadores, sembla que no era una lliga de futbol com la dels equips masculins, sinó que eren partits amistosos, acordats entre les poblacions de la rodalia.

Pitava els encontres un àrbitre federat¹ i quan es desplaçaven a altres pobles, ho feien en cotxes particulars o en el “trenet”.

L'equipatge que feien servir no sempre era el mateix. Generalment, era samarreta roja i pantaló blau marí. Maruja Sáez, que jugava de “set” recorda una samarreta de franges verticals grogues i blaves i Rosa Zamorano em comenta que el pantaló blau marí l'havien confeccionat en una fàbrica de faldees que hi havia a Godella, on treballaven la majoria de las xiques de l'equip de futbol. S'anomenava “Duen Pobe” i es trobava en un baix que donava al carrer Sant Bartomeu, 61 i Arquebisbe Fabián y Fuero, 46.

Més enrere encara, Amparo Benlloch Ayete recorda haver jugat un partit a Alboraià on el que més els cridà l'atenció foren uns vestidors espaiosos, amb moltes dutxes seguides en una paret allargada i abundant aigua calenta.

Tot i que jugava de defensa, si faltava la portera titular, la hi posaven, encara que no diu que no tenia molta idea de parar però feia el que podia.

La jugadora Balbina María Tebar Gabaldón, recorda haver jugat a Montcada i a la Malva-rosa, que intentà el seu fitxatge.

Són moltes les jugadores que han comentat que Balbina era la golejadora de l'equip i que jugava bastant bé, cosa que ella corrobora modestament. Recorda haver marcat nou gols! en un sol partit tot i que desconeix quants els en clavaren “no, no recuerdo el resultado pero si recuerdo perfectamente que marqué nueve goles”.

A la seua casa mai s'oposaren a que jugarà al futbol, cosa inusual per a les dones d'aquella època i, a més a més, a ella li encantava jugar. Comenta al llarg de l'entrevista que no hi havia insults però sí els típics comentaris contra la dona, com el de: ¡menos jugar y a casa a fregar!

Eren bastants les xiques que formaven l'equip però els dies de partit anaven molt justetes amb 11 i prou.

La nebulosa del temps els impedeix recordar-se'n de totes, entre aquelles que els vénen a la memòria hi estan: Carmen Calderón; Rosa Zamorano; Lolín Cardo; Mari Carmen, de Burjassot; Vicenta Sancho Suay; Amparo Molina; Balbina María Tebar Gabaldón; Mari Carmen Cifre; Victoria Aparicio Olmedo; Antonia; Amparo Benlloch Ayete; Maruja Sáez; Vicentita...etc.

És precisament aqueix buit en la memòria de totes elles el que ens impedeix saber quina cosa passà i per què no es continuà la pràctica del futbol femení a Godella....“un día dejamos de jugar y se terminó”.

Lloc on estava el camp de futbol. On actualment es troba el Bar del Poliesportiu i la piscina. Només hi havia camps d'oliveres, de pins i de garroferes, entre d'altres arbres.

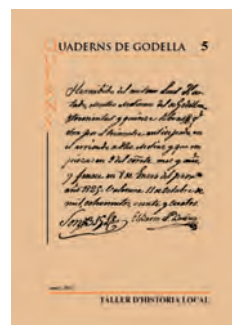
¹ A l'autor d'aquest article se li plantegen els dubtes de si no seria una lligueta entre algunes poblacions de les rodalies de Godella però, les jugadores amb qui he parlat no recorden, ni classificació obtinguda ni que algú els diguera alguna vegada en quin lloc anaven classificades ni res semblant.

El **Taller d'Història Local de Godella**, té el seu origen a l'any 1994 en què un grup de godellencs interessats en l'àmbit de la història local, van crear els fonaments del que ja al 1995 es va formalitzar com associació sense ànim de lucre, legalment constituïda, inscrita al Registre d'Associacions de la Generalitat Valenciana.

L'estudi de la història de Godella pren un fort impuls amb l'aparició de **Qüerns - Quaderns de Godella**. Es tracta d'una publicació que naix amb el compromís de la continuïtat impulsada pel Taller d'Història Local de Godella, que vol donar a conèixer treballs de recerca al voltant del nostre poble.

Qüerns Monogràfics número 1

Esgotada edició en paper.

Pots baixar-lo en .pdf

Descàrrega gratuïta

Establiments on es poden adquirir
Qüerns - Quaderns de Godella (números 2, 3, 4, 5 i 6)
Qüerns Monogràfics (número 1)

En **Godella**:

- **Papereria Pinazo** – C/ Pintor Pinazo 19
- **Papereria Cervantes** – C/ Cervantes, 47
- **Quiosc Garabatos** – Carretera de Rocafort, 2
- **Quiosc Carmen** – Carretera de Rocafort, 16
- **Carlin Godella** – C/ Santíssima Trinitat, 12

En **Burjassot**:

- **Quiosc Michel** – C/ Ausias March, 81

DADES DEL/DE LA SOL·LICITANT

Nom: Data naixement:

D.N.I.: Professió:

Domicili:

Població: C.P.:

Telèfons:

Correu Electrònic:

QUOTA

(Assenyaleu la quota)

- ☐ Quota semestral (18,03 €)
- ☐ Quota semestral especial (estudiant, aturat o pensionista) (9,02 €)
- ☐ Quota familiar anual pagadera al segon semestre (unitat familiar amb un o més socis) (6,01 €)

COL·LABORACIÓ

- ☐ Desitge només ajudar al sosteniment econòmic del Taller.
- ☐ Desitge ajudar al sosteniment econòmic i a més participar en el treball que s'hi faça
Temes relacionats amb els treballs del Taller en què voldria col·laborar:
- ☐ Desitjaria que es posaren en contacte amb mi per confirmar millor les tasques en què podria col·laborar

DADES BANCÀRIES

Banc: Domicili:

Població: C.P.: Província:

	Entitat	Oficina	DC	Núm. Compte
	____	____	____	____
IBAN	ES ____	____	____	____

Signatura del/ de la sol·licitant:

Signatura socis/es avaladors/ores

Godella, a de de 201

D'acord amb el que estableix la Llei Orgànica 15/1999, de Protecció de Dades de Caràcter Personal, l'informem que les seues dades personals recollides en aquest document s'inclouran en un fitxer automatitzat sota la responsabilitat de TALLER D'HISTÒRIA LOCAL DE GODELLA, amb la finalitat de poder gestionar les condicions i avantatges de ser soci/a. Pot exercir els seus drets d'accés, cancel·lació, rectificació i oposició mitjançant un escrit a la nostra adreça postal: Apartat Correus 129 / 46110-Godella.

Mentres no ens comuniquem el contrari, entendrem que les seues dades no han estat modificades i que es compromet a notificar-nos qualsevol variació i que tenim el consentiment per utilitzar-les per tal de poder fidelitzar la relació entre ambdues parts. Tanmateix, entenem que ens dóna el seu consentiment per poder-li enviar les comunicacions, publicitat i qualsevol informació que creiem puga ser del seu interès.

Sr./Sra. Director/a del Banc:

Autoritze que els rebuts presentats pel TALLER D'HISTÒRIA LOCAL DE GODELLA siguin carregats al meu compte núm:

	Entitat	Oficina	DC	Núm. Compte
	____	____	____	____
IBAN	ES ____	____	____	____

Nom: Godella, a de de 201

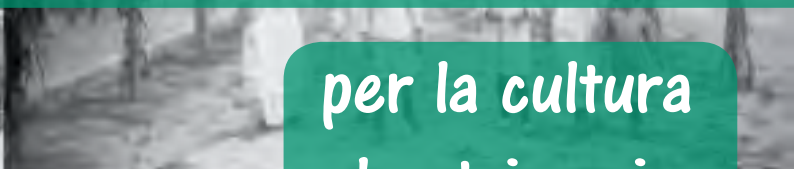
D.N.I.: Signatura,

Domicili:

Població: C.P.:

**El Taller d'Història Local de Godella
porta més de 20 anys al servei del poble,
treballant amb il·lusió i esforç...**

**per la cultura
el patrimoni
la tradició
la història**

El Taller necessita...

... persones que puguin col·laborar a:

- Fotografiar documents.
- Passar per un escàner documents o fotografies per fer d'ells còpies digitals. No cal experiència prèvia. Si no sabeu fer-ho, vos ensenyem. És molt fàcil.
- Transcriure entrevistes. Tenim moltes gravacions fetes a persones majors. Moltes d'estes ja no estan entre nosaltres. Per ser útil el que ens conten en elles, el millor es poder-les tenir transcrites. Això necessita persones que es dediquen a fer-ho i que ara no en tenim.
- Softwares de bases de dades.
- Gestió econòmica - administrativa.

Però sempre serà benvinguda qualsevol persona que vullga ajudar encara que no estiga compresa en ninguna de les anteriors possibilitats. Perquè sobretot el que compta es voler fer junts.

